

в. „Плевенски Гласъ“
излиза всъка неделя сутринта

Цѣната на вѣстника е за вѣ Бѣлгардия
За година 8 лева
" шестъ мѣсѣца 4 "
За вѣ странство:
За година 10 лева
" шестъ мѣсѣца 5 "

ЕДИНЪ БРОЙ 15 СТОТИНКИ

ИЗВѢСТИЕ

Извѣстявимъ, че съмъ изгубилъ 4 останки подъ № 3516, 35116, 30026, 30026 и една четвъртина подъ № 5956 отъ V и VI класове лозови. Който ги е намѣрилъ да ги прѣстави въ редакцията на „Плѣвенска Гласъ“ отъ кадѣто ще си получи възнателността.

София.
Вѣстницъ „Миръ“, копие „България“
„Плевенски гласъ“

Спасението отъ разсипническия режимъ почна. Онази нощъ бидохъ изгоренъ съвършенно и щеврѣмъни ми е разбиванъ дюгения. До него денъ бѣхъ кметъ. Либералството което се проповѣдва отъ мѣстните Стамболисти, не ще биде чудно да чувамъ и повече хора да оставатъ безъ покривъ и кора хлѣбъ. Молих запашеге и моето нещастие между настоящитѣ и бѫдящитѣ славни дѣла на спасителния Стамболовски — Сопаджийски режимъ

Бывшъ Кметъ на с. Тръстеникъ
Дамянъ Гочиловъ

и. Пловдивъ, 21 Мартъ 1899 година

ПО ЗАЕМА НА ДВѢТЪ ЗВѢЗДИ

Заемът е сключенъ, не за честь на България, нъ за позоръ; не да се уръдижъ нашите финанси, и да се създадатъ источници за приходи, а да се закриятъ съществуващите и да се ограничи въ тъсни рамки нашата търговия; да се оставятъ на произвола на чужденците наши търговци и да сѫ опропостишъ и ония источници, отъ които държавното съкровище е черпило всяка година по нѣколко милиона лева. Споредъ официозитѣ, пъкъ и споредъ думите на оная кълъпоуха баба, която на нѣколко пъти прѣдъвала думите си, додъто изговори нѣколкото тѣмни фрази, съ които оповѣсти на плѣвенските послѣдователи, стамбалистите, че заемъ е свършенъ, нъ не на съвсѣмъ вигодни условия прѣдъ видъ на сегашното критическо положение този заемъ е най спасителния, ако не най благоприятния, както го нарѣче единъ отъ оратите—привѣствуващи. И ний ще подтвърдимъ, че този заемъ е спасителенъ, нъ не за страната, не за българския динъкоплатци, не за нашата възраждаща се търговия, нъ за самите министри. На сметка на този заемъ тѣ сѫ днесъ още министри, на сметка на този заемъ, тѣ, като всички безочливци, имать нахалността да кръстосватъ България, не да изучаватъ нейното положение, не да изучаватъ болките народни, не да видятъ бѣдствието състояние на земедѣлците и дребните еснафи, а да урѣждатъ кандидатите на тия, които жадни за властъ и гешевти, какъвто е и самата баба — Грековъ, безъ всѣко стѣсенение, безъ всѣко гризение на съвѣсть, която отдавна сѫ изгубили, ще вдигатъ ржка, ще натрачатъ на страната ни единъ непоносимъ за България тежъкъ заемъ и ще нанескатъ на държавното съкровище една загуба отъ нѣколко милиона лева ежегодно, като ще сключатъ и условия съ могъщата компания на источниките желѣзници, щото българското правителство въ продължение на 59 години да не строи никакви желѣзници въ половината отъ общето ни отечество България, или, ако такива се построятъ, да се отдаватъ на експлоатация на сѫщата компания на источниките желѣзници, която, както до сега, така и за въ будеще ще поставя все поголѣми и по-голѣми прѣчки на вътрѣшната ни износна търговия. Кому не сѫ известни спрѣките, които служатъ по источниките желѣзници, сѫ правили и правятъ на търговците българе? Кому не е известно, че компанията на источниките желѣзници за да подбишъ държавната ни желѣзнопътна линия Ямболъ—Бургасъ и да подбишъ нейното

ПЛВЕНСКИ ГЛАС

ПОЛИТИКО-ЛITERATУРЕНЪ ВѢСТНИКЪ

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ

Всичко, що се отнася до вѣстника, се испраща въ Администрацията, която се намѣрва въ Хотелъ „България“.

За частни обявления се плаща по 3 ст. на дума въ послѣдните страници, а на първа—по 5 ст. За ~~пълната~~ Съдебните ~~документи~~ за ед.

ПЛІВОНІЙ
КНИГА
ВЪ АДАМІ

тоя, когото направихъ двѣтъ ваши „звѣзи“, и когото колегитѣ имъ испрѣво отхвѣрихъ, а послѣ, за да останжтъ на креслата си, приехъ. Приеманието на такъвъ единъ заемъ, склоненъ при такива лоши условия, мислимъ ли е? И вѣзъ можно ли е това въ една конституционна страна дѣто има общественно мнѣніе, гдѣто свободната воля и разума на народа управляватъ! Ние не допушщаме подобна мисъль: това е скандалъ надъ скандалитѣ, това е върхътъ на безобразие, това е истински позоръ, съ който едни бездарности, едни глупави политикани, едни защитници на чужди интереси ще оклеймятъ конституционното управление въ България.

Да, това е не само възмутително, но и чудовищно: Това могът да извършат лица, които не мислят, че има обществено мнение; лица, които жадни за министерските кресла, съотови да продават интересите на отечеството си всъкому, който може въ замъна на тяхните жертви съ няшо да имъ отслужи.

До тукъ ние се ограничихме само съ отстъпките които министерството на Грекова, който самъ призна, че може да се сключи и по износент заемъ, но за сега и съ този ще минемъ, е склучило съ иръмските банки за конверсия на държавните ни дългове въ размѣръ на 260 милиона лева

И така тоя заемъ е сключенъ при условията много тѣжки—срѣщу отстѫпване експлоатацията на наши държавни желѣзници на чужда компания, вънъ отъ другите условия, които намаляват емисията на 85, и които ще разгледаме въ един отъ следующите брои на вестника си. И това се върши въ България днесъ отъ едно правителство, което самъ вижда опасността отъ подобна сдѣлка, но стои съ затворени очи, само за да остане по дълго на властта. Този заемъ е много по тежъкъ отъ първия, защото порано, ако емисията и да бѣше $88\frac{1}{2}$ и 88, обаче държавата ни щѣше да експлоатира нашите желѣзници Пловдивъ—Н. Загора отъ 130 километра плюсъ желѣзниците на ориенталците отъ 310 к.м. отъ които все щѣше да получава поне 2—3 милиона лева чистъ доходъ. Ами днесъ? И безъ желѣзници и обvezателства да не строимъ 59 години никакви желѣзници, а въ добавъкъ отстѫпване въ рацѣтъ на ориенталците и наши же

Изборитъ наближаватъ

Изборите наближаватъ; това сѫ думите, които мнозина повтарятъ, повтарятъ съ роякъ мисли, прѣдположения и съждения. Освѣнъ обикновенниятъ съждения, какви ще бѫдятъ тѣ, какъ ще се произведутъ, какви резултати ще дадутъ, мнозина, въ свѣрзка съ финансовото положение, се вглеждатъ въ тѣхъ, отъ страна на тѣхното сѫбоносно значение за народа, поминака му и за съотношението, което тѣ ще иматъ къмъ режима на дворцовите и милостни министри, които показватъ себѣ си за спасители.

Знайно е вече онова, което правителството каза по въпроса, какъ ще управлява страната, знае се какво то казва за самите избори, извѣстно е вече и окръжното, което Министерството на Вътрешните дѣла даде до окр. управители. Ако човѣкъ взема всичко това за чиста монета, ако тъ застане предъ само казаното, безъ да взема никакът, дѣлата и наклонностите на хората, които двореца постави на чело на работите, то, дѣйствително, би могълъ да каже съ една облѣгчителна въздишка, „може би настѫпило е вече време, когато една законност и рѣдъ ще зацарува въ нашата страна“. Но колко души ще могатъ да испустнатъ тая облегчителна въздишка! Едва ли ще има кой, освѣнъ нѣкои обскуранти и къси дипломати, евтино резаливащи своя патриотизъмъ и вѣчно гонящи се подиръ единъ въобразяващъ идеалъ на народния гърбъ, идеалъ, който, ако може да се съзира, е втѣсненъ въ съвѣршенно неизвестни рамки, опасъни за чест

ни и егоистични интереси, ръзко испъкващи нанапредът.

А взето и прибавено къмъ това, неопредъленността на чувствата ни къмъ всичко, като се почне отъ доло и се отиде до самия кабинетъ, като се вземе шантавостта на нашата дипломация и нейната игра, като се взематъ прѣдъ видъ настроенията на хората отъ кабинета, въпрѣки оповѣстенитѣ имъ съглашения, раздорите на генералнитѣ имъ щабове и подъ щабове, стрѣмлението имъ да се надхитряватъ, лъжатъ един други, дѣйствително, ще додемъ до заключението, че трѣбва да очакваме съ трѣпетъ сѫдбноснитѣ избори. А пѣкъ прибавено къмъ всичко това онай трѣсъкавина, съ която разнитѣ номера официози прогласяватъ дѣятълността на министерството и подклажданията да се растурятъ окръжнитѣ и градскитѣ съвѣти, съвѣршенно ясно испѣква релефността на избирателната свобода.

Така щото, поне за външния съвѣтъ, нетрѣбва да се трѣби онова, което исподсила ще издава кабинетната гармония въ избирателната свобода.

Прѣстанѣте да лъжете! Ний ви знаемъ що сте биле, какви сте и какви можете да станете! По вече нищо не може да ни заблуди, малцина се ония, които днесъ ще викатъ „осанна“, а утре „распни, распни“. Може ли да се вѣрва при онова, което става, при онай яростъ на правителственната партия, при ония прѣдопрѣдѣлени за бѫдъщи прѣставители, наложени отъ горѣ, че ще има една сѫщинска свобода при изборитѣ.

Какво означаватъ думитѣ на единъ отъ официознитѣ номера, че въ столицата пристигналъ Пловдивския гражданинъ и бѫдъщъ народенъ прѣставителъ Калчевъ?

Нима народа е толкова лѣгковѣренъ да по-вѣрва въ окръжното на министра на вътрѣшнитѣ работи, въ което се заповѣдва да се внуши на полицията да се не мѣща въ изборитѣ?

Нима ний не прѣдогаждаме, че тая роля на полицията, спорѣдъ новия избирателъ законъ, не се вѣлага по всички дѣятълства на правителството, върху общинскитѣ съвѣти съ избирателнитѣ карти?

Да, това го чувствува едно голѣмо мнозинство, то го напѣлно разбира и трѣбва да прояви своята мощь въ изборитѣ, сѫдбносността на които трѣбва да почувствува и самия кабинетъ, който тѣй нагло се е завзелъ да лѣже народнитѣ чувства и желания. Това мнозинство ще се застѫпи като стѣна и съгласа си ще скъса веднѣжъ за винаги пѣвлата онай клика, която иска исклучено да проявява народния гласъ, като го приспособява въ всичко, нѣ и въ народния интересъ.

Прѣдъ близостта на изборитѣ това мнозинство се стяга, сглѣстява и то ще отстои своите права.

То ще трѣgne по пхтя, по рѣда, по закона.

Притѣсни ли се, постарајтъ ли се да задушатъ волата му, то ще съумѣе да въ прояви прѣдъ урнитѣ.

Прѣдъ урнитѣ народа ще искаше що желае. Тамъ той ще посочи своята мощь, която трѣбва, единствено тя, да бѫде лоста на дѣржавното корими.

Нѣколко думи по заема.

Доста врѣме се мина отъ какъ правителственитѣ пратеници, министриятѣ Начевичъ и Теневъ се върнахъ отъ ходението си по Европа, да сключватъ заемъ; доста врѣме се мина отъ какъ правителственитѣ вѣстници извѣстихъ, съ нѣкои противорѣчия, че заема е сключенъ. Но съ това се свѣрши и всичко. Какъвъ е заема, на какви условия е сключенъ, ни дума по вече; само „Новъ Вѣкъ“ нѣколко пхти подъ рѣдъ писа, че слѣдъ като съберѣлъ достовѣрни свѣдѣния, щѣль билъ да съобщи.

Но тѣй, или инакъ, официално нищо не се казва.

Гробно мѣлчание. Види се, че и заема ще да е нѣкоя щабна тайна. Види се, че тоя заемъ като че ли е достояние и нужда само на правителството, като че ли само правителствения интересъ е въ съприкосненение съ него, та на народа, на данъкоплатцитѣ да не се казва нищо, да се мѣлчи и крие отъ тѣхъ.

Въпроса за заема е жизненъ вѣпросъ, той се касае дѣ чергата на народа, той народъ трѣбва да го знае, да го изучи, да го разѣпка по-прѣдствомъ пресцата си. Народа ще плаща той

дѣлъгъ, той трѣбва да знае какъ той става, какви сѫ неговитѣ условия.

Въпроса за заема не съставлява дѣржавна тайна. Той трѣбва да бѫде изученъ.

Като е така, какво означава това мѣлчание на правителството и неговитѣ вѣстници?

Ако причината на мѣлчанието сѫ прѣстоящите избори, то гдѣ остава прѣдѣржанието у законитѣ, гдѣ остава свободата, така трѣбена отъ правителственитѣ вѣстници?

Тоя вѣпросъ е жизненния вѣпросъ за кабинета, както бѣ и за бившия, но дважъ по жизненъ е и за народното добро, а това народно добро не трѣбва да се докосва.

Интереситѣ на страната трѣбва да бѫдатъ спазени.

А като е така, защо се криятъ условията на заема?

Нека ни сѫ даджътѣ, нека да видимъ гдѣ сѫ облагитѣ, които тѣ даватъ на народа ни, на ония работни ржѣ, на мускулитѣ и гърбоветѣ на които тѣ ставатъ.

Не стане ли това, не излѣзе ли правителството да яви точно и ясно, безъ никакви забикалки, безъ никакви маскирания съ цифри, условията на заема, ний ще бѫдемъ напѣлно увѣрени, че интереситѣ на страната сѫ потжикани.

Правителството е морално задължено да не мѣлчи.

Ако то иска чрѣзъ една своя камара, хайдушки, скришомъ, набѣрзо да прокара условията на заема, които, понеже се криятъ, не могатъ да бѫдатъ добри, то нека бѫде увѣрено, че въ народа има още достаточно сила, за да отстои своите права.

Прочие, нека правителството не мѣлчи.

Това го искали и журналисти.

Иска го и народа, върху гърба на когото се трупа.

Идванието на Либералнитѣ Министри Г. Д. Грековъ и Радославовъ въ нашия градъ.

Както пропрѣжбихъ софийскитѣ правителствени вѣстници, че г. г. Грековъ и Радославовъ, ново съединенитѣ либерали, ще трѣгнатъ изъ провинцията, за да се прѣдставятъ прѣдъ Бѣлгарския народъ и ги освѣтятъ съ хубавитѣ си речи върху настоящето лошое положение на страната, втикните отъ бившия кабинетъ на г. Д-ръ Стоилова, сѫщо и да споразумѣятъ и изравнятъ либералнитѣ фракции изъ провинцията, така и стана. И така, и наши исторически по всичко градъ, биде щастливъ да посрѣдъстватъ ново изгрѣли съвѣтила, памятни въ историята на нашия политически животъ. Първъ г. Д. Грековъ, поради консервативнитѣ си взглядове и мѣрки, които е земалъ прѣзъ 1881 въ врѣме прѣврата да чисти и трепи идеалнитѣ тогава либерали съ Еренрота, Каштелински и др. на чело, а втория поради своето либерално управление въ врѣме изгонване на принцъ Батенбергъ, образуване патриотически дружини, които отпослѣ станаха сопаджийски, отъ гдѣто получи и славното име сопаджия, удостоихъ нашия градъ. Двѣтѣ звѣзи, които се гледатъ съ искренность като котката съ кучето, стигнаха на гарата тѣкмо по 5 ч. вѣчера, гдѣто бѣха прѣчакани отъ множество приятели Стамболисти — Радослависти и повече отъ любители, за да чуятъ рѣчитѣ на срѣщаемитѣ и срѣщачитѣ, които трѣбоваше да се размѣнѣтъ. Да, да не се забрави, че по пхтя, станало едно дѣрейлиране, при с. Телишъ, което е станало причина, що министерския вогонъ да не може да дойде, а съ обикновенъ баластръ вагонъ. Ний не можеме да прѣставиме въ точностъ и всичката живость онази смѣшна картишка, която ни се прѣдстави, когато се яви прѣдѣдателя на Радосл. дружина г. Т. Хр. Щирковъ, съ онова голѣмо валичие и краснорѣчие, което само нашия градъ може да слуша, защото притежава подобенъ родъ екземпляри бухалки. Съ нѣколко разбѣркани думи за кораби, гемий да искаратъ страната на скалистия брѣгъ Т. Щирковъ, съ сбѣрка като патка въ мѣгливо врѣме, и благодарения на урадджената X. Асанъ, прѣкъсна смѣхътъ, който бѣше близо да избухне у посрѣщачитѣ и посрѣщаемитѣ. Слѣдъ него говори сѫщо и втория либераленъ Стамболистъ Табаковъ, и той съ навѣсено чело, като прѣзъ марта, исказа голѣмата надѣжда, която носи съ звѣздитѣ. Г. Грековъ благодари по обикновенно му, като се обѣща, че ще искаратъ кораба, гдѣто намѣрятъ добро пристанище. Още не исказа-

ли поздравленията — тегленията, ба у Щирковъ, ба у Шоповъ, наченжж. Едни теглихъ Грекова, да се каче въ файтона на др. „Нива“ за да види какъ крѣпко се носи на народенъ трудъ; други показваха другъ фаетонъ на Георги Циганчето — съ арабскитѣ коне. Съ такова едно тегление, дѣрпание, събрашитѣ се зрители трѣгнаха за градътъ. При кѫщата на Т. Щирковъ, К. Ватовъ, бившъ народникъ, а сега отъ турско радиославиство, поискъ да спрѣхъ у Щиркова, обаче фаетона замина у Шоповъ. Още отъ тамъ свойственитѣ на уличнитѣ гамени псуви почнижж. Ще имъ дадеме да разберятъ — „Радославовъ нѣма хора, неговитѣ партитани сѫ хайдани, пияници“, това се чуваше по улицитѣ. Вечеръта едвали не стана сбиване, ако не се намѣси полицията, кой да бѫде на супрата. Щирковъ гужда въ листата Бочо и Габровски, Бѣрдаровъ не приемалъ да сѣди съ такива — истирива ги изъ листата. По този начинъ, нарѣди се така, както завѣрна. Нашъ приятель, ако и стамболистъ, ни разказа размѣненитѣ тостове и каторшки гледки, които сѫ втречвали единъ срѣщу други. Ние недаваме нищо отъ това, защото видимъ, че както единъ г. Грековъ, така и г. Радославовъ се вѣздѣржаха.

На утрѣния денъ бѣше всички муратъ. Съглашението. Бѣха повикани и двѣтѣ фракции. Обидитѣ, които магарешката глава е отправилъ къмъ нѣкой радиославови хора, сѫ отъ естество, да сплотятъ само едни диванета. Слѣдъ като сѫ се описали единъ други съ най лѣстни черти, че единъ ималъ присъда за безнравственостъ другия, че билъ като учитель отчисляванъ изъ княжеството за безнравствено поведение, третий, че като прѣдставителъ, продалъ си други му златния крѣсть, отъ който четвѣртий стоящъ до тѣхъ си билъ направилъ прѣстенъ; слѣдъ всичко това обрисуване на либералнитѣ у насъ псуви, дошли до едно съглашение, отъ което бѫдящия букетъ Т. Табаковъ, Цв. Карайановъ и Т. Щирковъ, ще сѫ кандидатитѣ за Плѣвенъ, Цюо Табаковъ и Нанака, съ скъсаното палто и бездомника за Луковитъ. Слѣдъ това, на другия денъ, 16 т. м., заминжж за Ловечъ.

Интересно е да се съобщатъ и рѣчатъ, които г. Грековъ и Радославовъ дѣржаха на балкона у Шоповата кѫща. „Ще оставиме изборитѣ свободни, искали отъ Васъ да идите на урните въ сглестени редове, за да не бѫдете разбити, защото, ако Ви разбиятъ, ние не ще можеме искара страната отъ това лошое положение. За новия заемъ нищо. Г. Радославовъ каза, че той нѣма какво да каже, освѣнъ да повтори думитѣ на прѣдоворивши. Моли всички избиратели съ куражъ да идгътъ на урните. Едно „ура“ заглуши всичко. Отъ тѣлата дѣржа рѣчъ магарешката глава — съ очилата. Възмутенъ отъ джното на душата, че не е още на властъ, той поискъ моментално да се разгонятъ градскиятъ и общинскиятъ съвѣтъ, защото не били избрани по негова воля, а по щѣнието на умразнитѣ му народници, които не го оставиха на мира и нощемъ, кога спи. Режима г. г. Министри отъ 4 1/2 год. бѣше съсипителъ за насъ, неможихме да излѣземе отъ Юдакевото кафене, по улицитѣ женитѣ ни не можаха да минатъ — ние искали отмъщение. Има у насъ хора гладни, които трѣбова да се настанятъ и хранятъ дѣцата си, защото рискуватъ съ бѫдящето на партията. Видите ли ни отъ кои сме окрѣжени. Елате слѣдъ нѣкой денъ, всички ще бѫдеме на работата и пр. пр. магарешки лакардъ, отъ рода на бѣрдарската лихва. Либерали и свободни избори, види се, ще бѫдатъ упражнени отъ гражданитѣ, както въ врѣме на стамболова, защото нашитѣ прокопсаници, които трѣбятъ на всички страни, отъ друга страна постоянно лѣтятъ конфедерациалнитѣ. Не е остало стражаръ или селски кметъ и съвѣтници, да не бѫдатъ викани по 2—3 пхти прѣзъ недѣлъта Обѣщания, валжгания, стига само да се даджътъ гласове за тѣхъ. И така историческия Плѣвенъ биде щастливъ да срѣщне и испрати двѣтѣ звѣзи. Инциденти, съ исключение на нѣкой гевезета, които казали долѣ — кога викали ура, исключая сбиванието между Габровски и Ц. Влаховъ на карабашкото ханче, които сѫ били растрѣвани та да се не издушатъ, отъ самитѣ министри, нѣма.

ВЪТРѢШНИ НОВИНИ

— Г. Д-ръ С. Даневъ, шефътъ на старата либерална партия мина ненадѣйно прѣзъ гра-

дътъ за Русе. Той е билъ съ същия тренъ, съ който прѣстигнаха патуващи дъвъ звѣзи. Щомъ се извѣстиха приятелите им, едно голѣмо число около 50—60 граждани търговци и пр. ходиха при него. На друго място читателя ще намѣри за това идвание.

Редакцията ни притежава едно съобщение за пржките, които безнравственника Забуновъ е получилъ отъ държавата, отъ което се види, че той се фаворизира отъ нѣкой голѣмци въ София. Съдружника на нашето *florile*, получилъ 5000 прѣки готово присадени, а 10,000 не присадени. Указва се, че минжлата година, когато единъ Плѣвенецъ, който теже е свѣршилъ земедѣлието, поискалъ отъ Мин. да му се дадятъ пржки, защото ималъ земя приготвена по правилата и когато Мин. поискало мнѣнието на Забунова, той гудилъ резолюция, че не е още врѣме да се даватъ на частни хора такива пржки; а като уволнихъ този *красавецъ*, за него се измѣни. Винатъ, които постоянно съ молили и молихъ и тѣзи, които съ приготвили почвата се, игнориратъ! Това право ли е? Същия този очилъ слушаме, че билъ назначенъ за филоксеръ агитаторъ, послѣдователността нали? Прѣди нѣкоя недѣля биде уволненъ, а сега пакъ го назначаватъ.

Злобата и безобразието на онази клока, която се бѣрка около пачаврата, името на който вѣстникъ ни е гнусъ да споменемъ, въ прѣдъ послѣдния си брой като спомѣнува за единъ новъ фалименъ, който въ дѣствителностъ се случи въ Плѣвенъ, не се посвѣниха да инсинуиратъ и срѣщу една мѣстна кѫща, която съ трудъ и потъ е спечелила едно завидно положение. Тѣзи мрѣсници, ако и да не спомѣнуватъ името и фирмата, но всѣкой разбира кадѣ си отправихъ отровните стрѣли. 960 хиляди лева се искали отъ банката и то въ скоро—2 мѣсеси, и че казхлбашинъ, ако и да не съчувствуватъ, но съжалявали за тѣзи мѣрки. Ние знаеме отъ най вѣрно място, че банката нѣма въ Плѣвенъ такива дебитори, освѣнъ дружество „Нива“. Знаеме още, че е прѣкратенъ кредитъ и на редактора на пачаврата, ако се отнася до него, то той не е повече отъ 5, 6 хиляди лева. Други, които се навѣртатъ, като Евстатий Реджовъ, тѣ отдавна прѣгризаха. Съдраната торбичка, хумберто, мислиме и той да се поотпреди отъ прогресивната банка, както и съдрания чувалъ. Нитаме прочие, коя е тази кѫща съ такъвъ огроменъ дефицитъ отъ 960 хиляди лева, когато цѣлия Плѣвенъ нѣма вземени толкова пари отъ банката?

Драго ни е да съобщиме на читателите, че стария труженникъ за нашата свобода и бившия водителъ на първата либерална партия, която по послѣ Стамболовъ омаскари и прибра всичко, което бѣше най компрометирано, този старъ и незамѣнимъ дѣятель, иска по празнициетъ Възкресение Христово да дойде до Плѣвенъ, заедно съ Д-ръ Даневъ, а отъ тукъ ще замине за Бѣла Слатина, гдѣто приятелите му съ рѣшили да го кандидатиратъ за народенъ прѣставителъ. Дѣдо Цанковъ желае да види съ собствените си очи, дали въ Бѣлгария ставатъ изборите свободни, така, както се прогласява отъ днешните власти и ако види, че наистина се вѣршатъ насилия и подигравки съ народните правдини, той окончательно ще се реести отъ тевтеря на политически тѣ же. Дѣдо Цанковъ, който има толкова много почитатели въ Плѣвенъ и окрѣгътъ му, ще намѣри помѣжду тѣхъ най радушенъ приемъ; за неговото идвание, както и онова на г. Д-ръ Даневъ, ний ще извѣстимъ приятелите свое временно за да могатъ видя този старъ и въ нищо не опитанъ старецъ.

Иматъ се положителни свѣдения, че линията Романъ—Плѣвенъ, ако и още да не е свѣршена, ще бѣде открита за пътници на 1 Април т. г.; ако това рѣшение е зето отъ правителството, ние не можеме да го не похвалиме.

Поща Г. X. нежелаеме да публикуваме нищо за дѣдо попъ Антонъ; ако по напрѣдъ се помѣсти нѣщо за него, ние съжаляваме, че е станало безъ знанието на тогова отъ когото зависише. Едно ще ви кажиме: да се пише за попъ Антонъ, не струва, защото той е старъ и такъвъ постоянно служи за смѣхъ. Малко да те е грижа, че срѣща или испраща голѣмци, когато е ималъ работа съ консули, се му се иска да има съ голѣмци. Че му спрѣли конетъ, какво има отъ това?

Постоянната комиссия е получила руското жито „Улка“ което ще раздаде на 16 общини за посѣщение. Също така е раздала и около 10 хиляди черничеви дѣрвета.

Г. Полковникъ Цачовъ командиръ на 16 Ловчански полкъ, е отъ недѣля въ градътъ ни; той е прѣдѣдателъ на наборната комиссия.

Тѣзи дни велеумната глава на единъ Съдебенъ приставъ при Плѣвенски Окр. Съдъ е родила едно ново тѣлкуване на нашите закони, което силно доказва, че талантътъ у настъ безъзбожно съ онеправдатъ. Его и доказателствата. — По едно възискание отъ 50 лева господствому е отишъ въ домътъ на единъ Плѣвенски гражданинъ да прави описание на кѫщнитъ му вѣщи. Стопанската удостовѣрява пристава съ нотариаленъ завѣренъ актъ отъ прѣди нѣколко години, че всичко, находяще се въ домътъ ѝ, е исклучително въ нейна собственность и въ нейно владение. Съпровождающий го гений, опълномощенъ като управителъ на имотите на възискателя прошеноисецъ, изобрѣтателността на когото направи баща му просѣкъ, подкрѣпя колибающий се талантъ и веднага било взего рѣшение да се разстърси шафтьтъ, въпрѣки протестите на притежателката — съпруга. Рѣченъ и горенъ. Съ това тия два велики ума, като плюятъ на всичките мѣдрости на кассацията и закона, създаватъ съвсѣмъ ново право: — *не възискателя, а трето лице е длѣжно да установява прѣдъ съдѣтъ, че находящи се въ негово владение имоти съ негова собственность Saneta similitas!* Не ще ли бѣде добре Министерството на правосудието да ни избави отъ такива недодѣлани философи, мозацитъ на които миришатъ отъ петъ километра далече на плѣсенъ?

— Г. Д-ръ Даневъ, водителя на старата либерална партия, завчера на 15 т. м. почастна и бѣрза работа мина прѣзъ градътъ съ нарочно за него устроенъ тренъ, на който бѣха съдили и г. г. Грековъ и Радославовъ. На г. Даневъ не се направи никаква срѣща отъ многобройните му прители, защото не е искалъ да извѣстява за това. Щомъ обаче е билъ съгледанъ, веднага се разнесе слухъ изъ градътъ и вечеръта хотелъ Европа бѣше прѣпъленъ съ негови прители. Г. Д-ръ Даневъ размѣни съ старите си приятели много нѣща върху днешното наше вѣтрѣшино и вѣнтило на страната ни положение. Отъ разговорътъ можахме да заключиме, че мѣжду него и Д-ръ Стоиловъ, несѫществува такива прѣчки, които биха могли да прѣградятъ пътътъ за едно общо съединение и работение въ една сила — могжественна партия, нѣщо което ний най-горѣщо сме прѣпоръжвали още отъ 1894 год. Г. Д-ръ Даневъ, както и Г. Д-ръ Стоиловъ съ имали единъ дѣлътъ разговоръ съ единъ нашъ приятелъ тѣзи дни, и се исказали тоже едно горѣщо желание за едно сливане и общо дѣйствие. Ако се испълни това ние ще бѫдеме най-щастливите, че партията въ която се числятъ толкова сили, и една отъ най-могжествените, която е принесла на отечеството ни неоцѣними и не измѣрими заслуги, се сгрупирва въ едно цѣло. И, наистина, и какво дѣлжатъ приятелите на г. Д-ръ Даневъ отъ онѣзи на Д-ръ Стоиловъ? Нищо. Както единътъ, тѣй и другия иматъ едни и сѫщите взглядове по вѣтрѣшино и вѣнтило управление на страната. Както Г. Стоиловъ, тѣй и Д-ръ Даневъ вѣрватъ, че нашето отечество, за да прогресира въ всичко и да бѫдеме спокойни отъ вѣнтила страна, ще трѣбова да гледаме не тамъ, отъ гдѣто ни иди всичкото зло, а отъ тамъ, гдѣто сме получили първата свѣтлина за нашата свобода. Ако бѣхъ гледали всичките наши политически иже се така далеко, и ако нѣмаше у настъ хора, които гледатъ всячески да ни тикинатъ въ устата на нѣмци, готови да ни глѣтнатъ, ние не щахме да тѣршиме и да тѣглиме онѣзи злини, които и днес още не можеме да отхвѣрлеме. На всичкото зло ние трѣбва да гудиме край, трѣбва да се разбереме, че на една шепа нѣмци, наши зложелатели, трѣбва да оставиме място, тамъ гдѣто се пада на нѣмца. Прѣди всичко ние сме славени, намѣтъ не може да помогне други, освѣнъ пакъ славянинъ.

Д-ръ Даневъ и Д-ръ Стоиловъ, съ видѣли всичко и тѣ чувствуваха най-добрѣ, колко сме злѣ поставени ние на всевъзможните злини и мюзеверлиците. Урока, който имахме въ продължение на 8 години подъ единъ тирански режимъ на единъ сатрапъ — ужъ, либералъ, е такъвъ, който вразумява всѣкого. Ние не трѣбва да гледаме още и днес съ доброоко и на днешните управници, защото всичките съ лакай, тѣ се готови за властта да продадутъ общите интереси и на отечество и славянство. Единъ прѣсенъ примѣръ. Когато хора се стрѣмятъ да ста-

натъ господари на онова чуждо, което съ е загнѣдило у насъ — желѣзниците на Хирша, шарлатаните и вагабонти, проглушавши свѣтъ, че народниятъ правителство продава страната. Какво ие виждаме. Единъ фаталистъ Начовичъ, поддържанъ отъ една шепа гладни хора, продаде Бѣлгария цѣла. Даватъ не само онова, което трѣбва да бѣде наше, но дадохъ и готово направената ни линия Пловдивъ—Нова-Загора! Тѣ направихъ още по голѣмо злодѣяние, което трѣбва да ги исправи на най-позорния стѣлбъ. Тѣ спряхъ направата на линията Радомиръ—Кюстендиль, защото щѣше да ни свѣрже съ Македония и защото трѣбваше да напълнятъ джебовете на любимеца си Рачо Петровъ и Калѣповъ! Трѣбова да стои на власть, за да земя и Хаджиеновъ — Грековъ още 10 милиона за една вече развалина линия. Такава една бандя, която друго яче не можеме назова, ще трѣбва бѣлгарски народъ да остави на позорния стѣлбъ, стѣлбътъ е на 25 Април и тѣзи народни изверги, които се трѣгнали днес изъ бѣлгария на разноски на оголелия народъ, трѣбва да се уврѣтъ въ дѣнь земя. Хора безчестни трѣбва да се оставятъ на безчестно място. Нашата надежда е въ нашите дѣвъ звѣзи: Д-ръ Стоиловъ и Д-ръ Даневъ.

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЪДЕБНИТЪ ПРИСТАВИ.

№ 1193

Извѣстявамъ че 31 день отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстній вѣстникъ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующите недвижими имоти находящи се въ Тучинишкото землище а именно:

- 1) Нива мѣстностъ „Кукушинъ“ 9 декара 5 ара оцѣнено за 60 лева,
- 2) Нива мѣстностъ „На Края“ 5 декара оцѣнена за 25 лева,
- 3) Нива мѣстностъ Три Могили 5 декара оцѣнена за 25 л.

Горния имотъ принадлежи на Янчо Цвѣтковъ отъ с. Тучиница не е заложенъ продава се по възисканието на Хазната за 191 л. и 16 ст. лихвите и разноските по испълнителния листъ № 655 на Плѣвенски Окр. Мировий Съдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цена.

Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присъственъ денъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ 9/II 1899 год.

Дѣло № 158/97 г.

2—2 Съдеб. приставъ: Ив. Чантовъ

№ 1394

Извѣстявамъ че 31 день отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстній вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ Бохоското землище а именно:

- 1) Нива мѣстностъ „Ралювски пътъ“ 6 декара оцѣнена за 40 лева.
- 2) Нива мѣстностъ „Печинякъ“ 4 декара 3 ара оцѣнена за 20 лева.

Горния имотъ принадлежи на Мито Боновъ отъ с. Бохотъ не е заложенъ продава се по възисканието на Хазната за 64 л. 66 ст. лихвите и разноските по испълнителния листъ № 49 на Плѣвенски Окр. Мир. Съдия.

Наддаванието ще почне отъ първата, която даде първия куповачъ.

Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присъственъ денъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ 15/II 1899 год.

Дѣло № 39/97 г.

Съдеб. приставъ: Ив. А Гърковъ 2—2

№ 1407

Извѣстявамъ че 31 день отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстній вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ, находящи се въ Заглавското землище а, именно:

- 1) Нива „Подъ Село“ 5 декара оценена 70 л.
- 2) Горний имотъ принадлежи на Маринъ Мековъ отъ с. Заглавецъ не е заложенъ продава се по възисканието на Хазната за 56 л. 75 ст., лихвите и разноските по испълнителния листъ № 765 на Плѣвенски І-й Мировий Съдия.

Наддаванието ще почне отъ цената която даде първия куповачъ.

Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присъственъ денъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ, 15/II 1899 год.

Дѣло № 163/95 г.

Съдебенъ приставъ: Ив. А. Гърковъ 1—2

№ 2708

Извѣстявамъ че 31 день отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстній вѣстникъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ а именно:

- 1) Едно лозе въ плѣвенското землище „Дюлюмсузъ“ отъ два декара и $\frac{3}{4}$ оцѣнено за 100 лева

Горния имотъ принадлежи на Никола Ченовъ отъ гр. Плѣвенъ не е заложенъ продава се по възисканието

на Хазната за 150 л. 98 ст. лихвите и разноските по испълнителния лист № 5088 на II плъвенски Мир. Сдия.

Наддаванието ще почне отъ цѣната която даде първия куповачъ

Разглеждането книжата и наддаванието може да става всѣки присъственъ день въ канцеларията ми.
гр. Плѣвенъ 20/II 1899 год.

Дѣло № 1020 97 год.

Сдеб. приставъ Ив. Чантовъ 1—2

№ 1187

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстниятъ вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ, находящи се въ Тученишкото землище а именно:

1) Нива мѣстността „Три могили“ 9 декара оценена 70 лева.

Горния имотъ принадлежи на Тодоръ Ивановъ отъ с. Тученица не е заложенъ продава се по взисканието на Хазната за 48 л. 44 ст. лихвите и разноските по испълнителния листъ № 4222 на Плѣвенския окол. мир. сдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цена.

Разглеждането книжата и наддаванието може да става всѣки присъственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ 24/II 1899 год.

Дѣло № 868/98 г.

Сдеб. приставъ Ив. Чантовъ

№ 277

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстниятъ вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ, находящи се въ Крушовското землище а именно:

1) Нита мѣстността „На вѣрха“ отъ 6 декара 5 ара, оцѣнена за 30 лева.

Горния имотъ принадлежи на Иончо Цановъ отъ с. „Крушовица“ не е заложенъ продава се по взисканието на Хазната за 119 л. 16 ст. лихвите и разноските по испълнителния листъ № 1315 на Плѣвенския окол. мир. сдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цена.

Разглеждането книжата и наддаващо може да става всѣки присъственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ 21/II 1899 год.

Дѣло № 236/97 г.

Сдеб. приставъ К. Чунджевъ

№ 1183

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстниятъ вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ Гривишкото землище а именно:

1) Нива мѣстността „Равнището“ 5 декара 5 ара оцѣнена 50 лева.

Горния имотъ принадлежи на Банко Илиевъ отъ с. Гривица не е заложенъ продава се по взисканието на Хазната за 46 л. 70 ст. лихвите и разноските по испълнителния листъ № 4215 на Плѣвенския окол. мир. сдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цена.

Разглеждането книжата и наддаващо може да става всѣки присъственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ 22 Февруари 1899 год.

Дѣло № 827/98 год.

Сдебенъ приставъ Ив. Чантовъ 1—2

№ 1390

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстниятъ вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ Бохотското землище а именно:

1) Нива мѣстността „Калифаръ“ 5 декара оцѣнена 55 лева 36 ст.

Горния имотъ принадлежи на Ганчо Сжловъ отъ с. Бохотъ не е заложенъ продава се по взисканието на Хазната за 52 л. 63 ст. лихвите и разноските по испълнителния листъ № 1140 на Плѣвенския I Мир. Сдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цена.

Разглеждането книжата и наддаващо може да става всѣки присъственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ, 15 Февруари 1899 год.

Дѣло № 293/95 год.

Сдебенъ приставъ Ив. А. Гърковъ 1—2

№ 1201

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстниятъ вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ Върбишкото землище а именно:

1) Нива мѣстността „Телѣграфа“ 17 декара 2 ара оцѣнена 138 лева.

2) Нива мѣстността „Равно усой“ 10 декара 5 ара оцѣнена 100 лева 58 ст.

Горния имотъ принадлежи на Тодоръ Ангеловъ отъ с. Върбица не е заложенъ продава се по взисканието на Хазната за 238 лева 58 ст. лихвите и разноските по испълнителния листъ № 39 на Плѣвенския Окол. Миров. Сдия.

Наддаванието ще почне отъ цѣната която даде първия куповачъ.

Разглеждането книжата и наддаващо може да става всѣки присъственъ день въ канцеларията ми.
гр. Плѣвенъ 9/2 1899 год.

Дѣло № 46/97 г.

Сдеб. приставъ Ив. Чантовъ.

1—2

№ 2714

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстниятъ вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ а именно:

1) Едно лозе въ Плѣвенското землище „Къшински лоза“ отъ единъ дулюмъ оцѣнено за 20 лева.

Горний имотъ принадлежи на Петър Ц. Романски и Екатерина Янакева отъ гр. Плѣвенъ не е заложенъ продава се по взисканието на Хазната за 30 и др. и разноските по испълнителния листъ № 1167 на Плѣвенъ град.

град. Мир. Сдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна.

Разглеждането книжата и наддаващо може да става всѣки присъственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ 20/II 1899 год.

Дѣло № 623/97 г.

Сдеб. приставъ Ив. Чантовъ.

1—2

1405

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстниятъ вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ Вълчи Трѣнското землище, а именно:

1) Градина мѣстността „Шаварна“ половина декаръ оцѣнена за 30 лева.

Горния имотъ принадлежи на Хинчо Игнатовъ отъ с. Вълчи Трѣнъ не е заложенъ продава се по взисканието на Хазната за 22 лева и 28 ст. лихвите и разноските по испълнителния листъ № 2117 на Плѣвенъ Мировой Сдия.

Наддаванието ще почне отъ цената която даде първия куповачъ.

Разглеждането книжата и наддаващо може да става всѣки присъственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ 15/II 1899 год.

Дѣло № 406/95 г.

Сдеб. приставъ Ив А Гърковъ.

1—2

№ 1683

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстниятъ вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ а именно:

1) Половина отъ лозе въ Плѣвенското землище отъ 3 декара „Текиския Орманъ“ оцѣнено за 60 л.

Горния имотъ принадлежи на Иванчо Коцовъ отъ гр. Плѣвенъ заложено запоръ съ № № 2098 и 4296 продава се по взисканието на Хазната за 19 л. 40 ст. лихвите и разноските по испълнителния листъ № 3066 на Плѣвенски град.

Наддаванието ще почне отъ цѣната която даде първия куповачъ.

Разглеждането книжата и наддаващо може да става всѣки присъственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ, 3 Февр. 1899 год.

Дѣло № 1684/97 г.

Сдеб. приставъ Ив. Чантовъ.

1—2

1401

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстниятъ вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ Вълчите Трѣнското землище

1) Нива 18 декара мѣстността „Посияната“ оцѣнена за 360 лева.

Горния имотъ принадлежи на Никола Патовъ отъ с. Вълчи Трѣнъ не е заложенъ продава се по взисканието на Хазната за 507 лева 11 ст. лихвите и разноските по испълнителния листъ № 1839 на Плѣвенски град.

Наддаванието ще почне отъ цѣната която даде първия куповачъ.

Разглеждането книжата и наддаващо може да става всѣки присъственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ, 15/II 1899 год.

Дѣло № 334/95 г.

Сдеб. приставъ Ив. А. Гърковъ.

1—2

№ 1189

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстниятъ вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ Тученишкото землище а именно:

1) Лозе въ мѣстността „Сѣбби Езоро“ 2 декара единъ арп оцѣнено за 25 лева.

Горния имотъ принадлежи на Сирко Поппъ отъ с. Тученица не е заложенъ продава се по взисканието на Хазната за 38 л. 93 ст. лихвите и разноските по испълнителния листъ № 4203 на Плѣвенски град.

Мир. Сдия.

Наддаванието ще почне отъ цената която даде първия куповачъ.

Разглеждането книжата и наддаващо може да става всѣки присъственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ, 6 Марта 1899 год.

Дѣло № 558/96 год.

Сдеб. приставъ Ив. Чантовъ.

1—2

№ 1392